

[Alfred Jensen.]

kan vi faa dem i Udvalg; men det viser sig, at naar det er vore Forslag — det gælder for øvrigt ogsaa Forslag fra Socialdemokraternes Side —, er man ikke saa ivrig efter at behandle dem i Udvalg. Se nu Forslaget om Eengangstillæg til de gamle. Det blev fremsat i Oktober, blev behandlet en af de første Dage i November, men først henimod Midten af December kunde man holde det første Møde i Udvalget. En saadan Behandling regner jeg imidlertid ikke med vil blive Ministerens Forslag til Del. Det er derfor, vi er tilfredse med, at Forslaget er forelagt, og vi vil arbejde paa at ændre Arbejdsløshedsloven i Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg her har fremsat.

Aage Fogh: Paa Foranledning af de Bemærkninger, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen og det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, vil jeg gerne sige, at den Ændring, Arbejdsløshedsloven undergik i Fjor Vinter, da vi havde virkelig Tid til en grundig Behandling, og da vi gik ind for den Lov, der kom til at foreligge, den Ændring staar vi stadig væk inde for. Vi opfatter det saadan, at Tiden har givet os Ret; det var nødvendigt, at Arbejdsfordelingen forsvandt, og det var nødvendigt, at andre Ændringer blev gennemført, og derfor mener jeg allerede nu at kunne sige, at i det kommende Udvalgsarbejde kan man ikke regne med, at vi paa det Omraade i og for sig er indstillet paa at faa ændret Loven. Vi er derimod meget tilfredse med det Forslag, Ministeren har fremsat, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke den højtærede Minister saavel som Ministeriets Embedsmænd for de udmærkede Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, ligesom jeg udtrykker min Anerkendelse af, at man har benyttet sig af Lejligheden til at optrykke hele Loven paa ny; det letter det ganske overordentligt, navnlig for os, der ikke er helt erfarne paa dette Omraade, at komme ind i Enkelthederne i denne Lovgivning.

De her foreslaaede Ændringer, der egentlig er Grunden til, at vi i det hele taget debatterer Spørgsmaalet i Dag, angaar næsten udelukkende Regulering af de forskellige Tilskud, og i saa Henseende anerkender jeg Rigtigheden af, at man benytter det samme Pristal her som andre Steder. Den Form, man anvendte før, hvorefter man kun benyttede Pristallet delvis, med forskellige Omregninger og Tilregninger, gjorde det hele ganske uforstaaeligt for de ikke særlig sagkyndige, og jeg finder

derfor det Princip ganske rigtigt, at man nu i denne Lovgivning anvender Pristallet paa samme Maade, som man anvender det i Alders- og Invalidere- og i Tjenestemandsløvgivningen. Om saa dette Pristal er det helt rigtige, det er en anden Side af Sagen; jeg har ikke i hvert Fald for nærværende Materiale til at afgøre det, men det berører i og for sig ikke dette Lovforslag. Jeg anerkender altsaa Rigtigheden af, at man saa vidt muligt benytter det samme Pristal alle Vegne.

Vi har ude fra Arbejdsløshedskasserne faaet nogle Henvendelser, hvori de begrundet den Forhøjelse af Kontingenterne, de maa foretage, med, at man har forringet Lovgivningen væsentligt paa det her omhandlede Omraade. Jeg maa tro, det skal forstaaes paa den Maade, at den Forringelse, der omtales, kun kan være sket i Forhold til den ekstraordinære Lovgivning, vi havde lige ved Besættelsestidens Ophør. Hvis man gaar lidt længere tilbage, da man havde nogenlunde normale Forhold, og sammenligner med Forholdene i Dag under gældende Lov, er det i hvert Fald mit Indtryk, at den gældende Lov i Forhold til da ikke vil betinge forhøjede Kontingenter ude i Arbejdsløshedskasserne. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister give os lidt Oplysninger derom. Statens Tilskud til Kasserne varierer, saaledes at de Kasser, der faar mest, faar 90 pCt. i Tilskud, d. v. s. de faar 90 Kr. fra Staten, hver Gang de giver 100 Kr. selv, og det skulde de med det nuværende Pristal faa, naar Fagets gennemsnitlige Aarsindtægt er 3 800 Kr. eller derunder. Aarsindtægter derover giver faldende Tilskud fra Staten. Jeg har prøvet paa at foretage nogle Beregninger paa det foreliggende Grundlag, og jeg tror, det er rigtigt, naar jeg har fundet ud af, at en Indtægt paa godt 6 000 Kr. vil give omkring 62 pCt. i Tilskud fra Staten, en Indtægt paa omkring 7 000 Kr. ca. 42 pCt. og en Indtægt paa 7 800 Kr. 15 pCt., det mindste Tilskud, der gives. Det vil sige, at efter disse Tilskudsregler er det Arbejderne selv, der bærer den største Del af Byrden, forudsat at der ikke gives ekstraordinært Tilskud til Kassens Virksomhed, og det maa man i høj Grad anerkende fra det øvrige Samfunds Side. Jeg synes, det er en overmaade prisværdig Ordning, at Arbejderne paa den Maade forsikrer sig selv. Selv om de i Fjor har faaet Tilskud paa 61 Mill. Kr., maa man paa dette Grundlag regne med, at de har betalt betydeligt mere selv.

Jeg tror, at den Prisreguleringsordning, der er foreslaaet paa dette Omraade, er for-